

Sygn. akt VU 1139/16 (VU 222/14, VU 228/14, VU 234/14, VU 272/14, VU 277/14, VU 283/14)

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Adam Bojko

Protokolant stażysta Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku Syndyka Masy Upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. w upadłości likwidacyjnej

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z udziałem A. K., J. L., M. S., P. Ś., R. Z., T. Z., P. S., (...) Spółka z o.o. we W., Syndyka Masy Upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Spółka z o.o. w O. w upadłości likwidacyjnej

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i podstawę wymiaru składek i ustalenie płatnika składek

na skutek odwołania Syndyka Masy Upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. w upadłości likwidacyjnej

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 grudnia 2013 roku sygn. (...), z dnia 27 grudnia 2013 roku (...), z dnia 20 grudnia 2013 roku (...), z dnia 20 grudnia 2013 roku (...), z dnia 18 grudnia 2013 roku (...), z dnia 18 grudnia 2013 roku (...), z dnia 23 grudnia 2013 roku (...)

1. **oddala wszystkie odwołania;**

2. **zasądza od Syndyka Masy Upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w R. w upadłości likwidacyjnej na rzecz zainteresowanego J. L. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

3. **zasądza od Syndyka Masy Upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w R. w upadłości likwidacyjnej na rzecz zainteresowanego Syndyka Masy Upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Spółka z o.o. w O. w upadłości likwidacyjnej kwotę 420,00 (czteryście dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 1139/16 (VU 222/14, VU 228/14, VU 234/14, VU 272/14, VU 277/14, VU 283/14)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **R. Z.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 3.294,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 3.740,00 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.901,00 zł.

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.842,40 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 3.227,25 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.503,27 zł.

4) płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

Decyzją z dnia 20 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **T. Z.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 3.360,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 3.360,00 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 3.360,00 zł.

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.899,34 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 2.899,34 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.899,34 zł.

4) płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

Decyzją z dnia 27 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **J. L.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 29 października 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.329,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 8.443,39 zł,

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 1.932,02 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 7.285,81 zł.

4) płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 29 października 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

Decyzją z dnia 20 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **A. K.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.100,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 2.100,00 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.100,00 zł.

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 1.812,09 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 1.812,09 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 1.812,09 zł.

4) płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

Decyzją z dnia 18 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **P. S.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 1.793,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 2.020,00 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 1.937,00 zł.

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 1.547,17 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 1.743,06 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 1.671,43 zł.

4. płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

Decyzją z dnia 18 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **M. S.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.651,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 3.199,00 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.400,00 zł.

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.287,54 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 2.760,41 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.070,96 zł.

4. płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

Decyzją z dnia 23 grudnia 2013 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **P. Ś.** jako pracownik u płatnika składek Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku

2) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.439,00 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 1.330,00 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 2.020,00 zł.

3. podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

a) za miesiąc wrzesień 2012 roku – 2.104,60 zł,

b) za miesiąc październik 2012 roku – 1.431,27 zł,

c) za miesiąc listopad 2012 roku – 1.743,06 zł.

4) płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

W uzasadnieniu zaskarżonych decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. podniósł, że przeprowadzona kontrola wykazała, że pomimo zawartej w dniu 1 września 2012 roku umowy o świadczenie usług pomiędzy dotychczasowym pracodawcą Przedsiębiorstwem (...) Spółką z o.o. w R., a (...) Spółką z o.o. i następnie w dniu 1 listopada 2012 roku pomiędzy (...) Spółką z o.o. z (...) I. (...) B.+ (...) Spółką z o.o. w O. nie doszło do przejścia wskazanych w decyzjach pracowników na podstawie art. 23⁽¹⁾k.p. i tym samym w stosunku do tych pracowników nie doszło do zmiany płatnika składek. Wskazani w decyzjach pracownicy mimo, że byli zatrudniani jako nowi pracownicy przyjęci do pracy od 1 września 2012 roku podpisywali umowę o pracę z (...) Spółką z o.o., następnie od 1 listopada 2012 roku z (...) I. (...)B.+ (...) Spółką z o.o., ale pracę faktycznie wykonywali na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o., czego dowodem może być m.in. przedłożona przez płatnika lista obecności za miesiąc wrzesień 2012 roku, na której widnieje jego pieczęć firmowa.

Płatnik składek Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. zaskarżył powyższe decyzje w zakresie punktu czwartego. Zaskarżonym decyzjom zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 23¹ § 1 i 2 k.p. w zw. z art. 4 pkt 2 lit. a oraz art. 46 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku jest wyłącznie (...) Spółka z o.o. z siedzibą w R..

W związku z powyższym płatnik składek wnosil o zmianę zaskarżonych decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uznanie, że (...) Spółka z o.o. w R. ponosi solidarną odpowiedzialność za zapłatę składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku. Płatnik składek wskazał, że w przedmiotowej sprawie doszło do przejścia części zakładu pracy przez firmę (...) Spółkę z o.o., a następnie przez firmę (...) W ocenie płatnika składek powierzenie podmiotom zewnętrznym zadań wykonywanych dotychczas samodzielnie przez pracodawcę może prowadzić do przejścia części zakładu pracy (w rozumieniu dyrektywy Rady (...) z 12 marca 2001 roku odzwierciedlonej w prawie polskim w art. 23⁽¹⁾k.p.). W myśl powołanych przepisów pracownicy z dniem przejścia stają się z mocy prawa pracownikami podmiotu przejmującego, w tym przypadku insourcera (lub odwrotnie, stają się na powrót pracownikami outsourcera w przypadku zakończenia umowy outsourcingu).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

Postanowieniami z dnia 14 maja 2014 roku Sąd Okręgowy na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawy z odwołania płatnika od decyzji z dnia 20 grudnia 2013 roku nr (...), z dnia 27 grudnia 2013 roku nr (...), z dnia 20 grudnia 2013 roku nr (...), z dnia 18 grudnia 2013 roku nr (...), z dnia 18 grudnia 2013 nr (...), z dnia 23 grudnia 2013 roku nr (...).

Postanowieniem z dnia 14 maja 2014 roku Sąd Okręgowy wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych R. Z., T. Z., J. L., A. K., M. S., P. S. oraz P. Ś..

Pismem z dnia 2 czerwca 2014 roku (prezentata Sądu) pełnomocnik zainteresowanego J. L. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2015 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2015 roku (prezentata Sądu) pełnomocnik Syndyka Masy Upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej oświadczył, że spółka od dnia 29 maja 2014 roku znajduje się w upadłości

likwidacyjnej, Syndyk wstępuje do sprawy w charakterze zainteresowanego, zgłasza swoje przystąpienie do sprawy w charakterze pełnomocnika Syndyka oraz wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na rzecz zainteresowanego Syndyka kosztów postępowania według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim podjął zawieszono postępowanie z udziałem Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R. w upadłości likwidacyjnej (punkt 1); na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych: Syndyka masy upadłości (...) (...) + B. + V. polska Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O. oraz (...) Sp. z o.o. we W..

Pismem z dnia 23 stycznia 2017 roku (prezentata Sądu) pełnomocnik zainteresowanego Syndyka oświadczył, że podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 17 kwietnia 2015 roku, w szczególności iż Syndyk wstępuje do sprawy w charakterze Zainteresowanego i wnosi o oddalenie odwołania oraz wniósł o zasądzenie na rzecz zainteresowanego od odwołującego kosztów według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa liczonych od wartości przedmiotu sporu.

Na rozprawie w dniu 3 lutego 2017 roku wnioskodawca oraz zainteresowani nie stawili się. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołań.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w R. jako pracodawca (płatnik składek) jest zobowiązany do odprowadzania składek do ZUS z tytułu ubezpieczeń społecznych pracowników, tj. ubezpieczenia emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego oraz ubezpieczenia zdrowotnego.

(okoliczność niesporna)

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w R. przejęła majątek prywatyzowanego Przedsiębiorstwa (...) w R. (poprzednio (...)). Spółka stała się stroną w dotychczasowych stosunkach pracy z pracownikami tego Przedsiębiorstwa. Podstawową działalnością Spółki jest budowa dróg i utrzymanie dróg i mostów.

Spółka posiada majątek nieruchomy w postaci:

- własności nieruchomości położonej w R. przy ul (...), na której znajduje się budynek warsztatowy i biurwy, hale magazynowe, garaże i stacja płac;
- własności nieruchomości położonej w P., na której znajduje się biurowiec, hala magazynowa i dwa ciągi produkcyjne do produkcji masy bitumicznej.

Spółka posiada także majątek ruchomy w postaci sprzętu ciężkiego i lekkiego do utrzymania dróg i mostów. Są to pługi, walce, rozkładarki mas bitumicznych, samochody i specjalistyczne maszyny drogowe.

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 - wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - zeznania P. G. k. 28, 28 odwrót i P. Z. k. 27 odwrót, k. 28 w aktach sprawy V U 6322/14)

W dniu 1 sierpnia 2012 roku Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w R. reprezentowana przez P. G. – Prezesa Zarządu i P. Z. – V-ce Prezesa Zarządu i (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. reprezentowana przez J. M. – Prezesa Zarządu zawarły umowę – porozumienie, na podstawie której zgodnie z art. 23¹ k.p. dotychczasowy pracodawca Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. przekazał, a nowy pracodawca (...) Spółka z o.o. przejął z dniem 1 września 2012 roku wszystkich pracowników według załączonego wykazu, stanowiącego załącznik nr 1 do umowy, na warunkach identycznych jakie pracownicy mieli do dnia 31 sierpnia 2012 roku bez szkody dla pracowników.

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 -wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - umowa – porozumienie z dnia 1 sierpnia 2012 roku k. 30-32 w aktach ZUS)

W dniu 1 września 2012 roku Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. zwana usługobiorcą, i (...) Spółka z o.o. zwana usługodawcą, zawarły umowę o świadczenie usług, w ramach której usługodawca do realizacji usług oddeleguje osoby, zwane „wykonawcami”. W § 1 pkt 1 przewidziano, że usługobiorca zleca, a usługodawca zobowiązuje się świadczyć usługi, które należą do przedmiotu działalności Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o., szczegółowo wymienione w umowie które są tożsame z przedmiotem działalności określonym w Krajowym Rejestrze Sądowym. Natomiast paragraf 1 pkt 2 umowy stanowił, że przez wykonawcę rozumie się osobę zatrudnioną u usługodawcy na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło. Zgodnie z postanowieniami § 3 ust. 4 i 5 umowy o świadczenie usług, wykonawcy usługodawcy oddelegowani do usługobiorcy zobowiązani są do wykonywania obowiązków odpowiednich do stanowiska i działu oddelegowania. Szczegółowy zakres obowiązków wykonawców biorących udział w realizacji niniejszej umowy będą określały osoby wskazane przez usługobiorcę. W § 5 ust. 1 strony ustaliły, że podstawą wystawienia faktury będzie rozliczenie realizacji usług sporządzone wg zasad określonych w ust. 3, a, ponadto usługodawca Spółka (...) przyznaje rabat w wysokości 40% kosztów, na które składają się ZUS oraz podatek od wynagrodzeń w okresie pierwszych 3 lat. Wynagrodzenie za wykonanie usługi miało być płatne na podstawie wystawionych przez usługodawcę faktur VAT przelewem na rachunek bankowy w dwóch ratach: pierwsza w dniu wypłaty wynagrodzeń w kwocie wynagrodzeń netto, a druga w ciągu 14 dni od daty otrzymania przez usługobiorcę prawidłowo wystawionej faktury.

W dalszych postanowieniach umowy zaznaczono, że umowa została zawarta na czas określony 3 lat z możliwością wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jednocześnie w § 6 pkt 2 umowy przewidziano, że jeżeli na trzy miesiące przed upływem wskazanego okresu 3 lat żadna ze stron nie złoży oświadczenia o nieprzedłużaniu umowy, to umowa ta automatycznie przekształca się w umowę zawartą na czas nieokreślony z możliwością jej rozwiązania przez każdą ze stron bez podawania przyczyny z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia. W § 6 pkt 3 przewidziano dla usługobiorcy jak i dla usługodawcy prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku udowodnienia naruszenia przez jedną ze stron warunków umowy, w szczególności udowodnienia niewykonania bądź nienależytego wykonania przez usługodawcę, usługobiorcę lub wykonawców zobowiązań wynikających z niniejszej umowy. W § 9 umowy zaznaczono, że cesja wierzytelności wynikających z umowy może nastąpić wyłącznie za uprzednią zgodą usługobiorcy wyrażoną w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z tym, że to ograniczenie cesji nie dotyczy cesji na rzecz (...) I. (...)z siedzibą w B., jako 100% udziałowca (...) Spółki z o.o.

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 -wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - umowa o świadczenie usług z dnia 1 września 2012 roku k. 22-29 w aktach ZUS)

W trakcie trwania powyższych umów Spółka (...) została przejęta przez (...) I. (...)B.+ (...) Spółkę z o.o. i przejęci pracownicy zostali poinformowani o ich przejęciu z dniem 1 listopada 2012 roku przez nowego pracodawcę.

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 - wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - zeznania P. G. k. 28, 28 odwrót i P. Z. k. 27 odwrót, k. 28 w aktach sprawy V U 6322/14)

Na podstawie zawartych umów Spółka z o.o. (...), a następnie Spółka z o.o. (...) (...) I. (...) B.+V. Polska przejęła wszystkich pracowników płatnika, za wyjątkiem kierowców, w tym wszystkich członków zarządu płatnika, jako pracowników Spółki (...). Spółka (...) oraz (...) I. (...)B.+V. Polska nie przejęły natomiast jakichkolwiek składników majątku Spółki (...). Po przejęciu pracowników Spółki (...) w ich stosunkach pracy nic nie uległo zmianie. Pracowali w dalszym ciągu w tym samym miejscu pracy, na tych samych stanowiskach, wykonując tą samą pracę, mieli personalnie tych samych przełożonych. W sprawach pracowniczych zwracali się do Spółki (...). To Spółka (...) płaciła

im też wynagrodzenia za pracę, z tym że za pośrednictwem Spółki (...), której Spółka (...) przekazywała środki na wynagrodzenia za pracę w ramach zapłaty za wystawioną na jej rzecz przez Spółkę (...) faktury.

Spółka (...) w okresie obowiązywania spornych umów tj. od września do końca listopada 2012 roku była stroną umów dotyczących realizacji robót drogowych na rzecz administratorów dróg. Spółka (...) oraz Spółka (...)(...) I. (...) B.+V. Polska nie stały się w miejsce Spółki (...) stroną obowiązujących w tym okresie umów. Zadania objęte przedmiotem umów o roboty drogowe wykonywała nadal Spółka (...) przy użyciu własnego sprzętu drogowego i środków naprawczych (masa bitumiczna) oraz pracowników przejętych formalnie przez Spółkę (...), a następnie Spółkę (...). Spółka (...) oraz Spółka (...) nie przejęły od Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. żadnych zadań i zleceń do wykonania. Wszystkie zadania przedsiębiorstwo (...) nadal wykonywało na własny rachunek.

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 -wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - zeznania P. G. k. 28, 28 odwrót i P. Z. k. 27 odwrót, k. 28 w aktach sprawy V U 6322/14)

Prezes Spółki (...) P. G. ustalił, że pomimo zawartej umowy Spółka (...) nie opłaciła należnych składek na ubezpieczenia społeczne od przejętych pracowników za miesiąc wrzesień i październik 2012 roku. W związku z powyższym wstrzymał zapłatę na rzecz Spółki (...) faktury za miesiąc listopad 2012 roku. Zwrócił się ponadto do Spółki (...)(...) o wyjaśnienie przyczyn nie opłacenia należnych składek. W tym zakresie nie otrzymał żadnej odpowiedzi.

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 -wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - zeznania P. G. k. 28, 28 odwrót i P. Z. k. 27 odwrót, k. 28 w aktach sprawy V U 6322/14)

Spółka (...), ani Spółka (...) nie odprowadziły składek na ubezpieczenia społeczne przejętych pracowników za miesiące wrzesień-listopad 2012 roku.

(okoliczność niesporna)

Pismem z dnia 30 listopada 2012 roku (...) I.(...)B.+ (...) Spółka z o.o. w O. rozwiązał umowę o świadczenie usług zawartą w dniu 1 września 2012 roku w trybie natychmiastowym ze względu na nieopłacenie faktury za miesiąc listopad 2012 roku przez Spółkę (...).

(dowód: okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 -wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - pismo z dnia 30 listopada 2012 roku k. 33 w aktach ZUS)

Obowiązki pracowników płatnika składek po przejęciu przez Spółkę (...), a następnie (...) I. nie zmieniły się. Pracowali oni na tych samych stanowiskach, co przed przejęciem i wykonywali tą samą pracę. Każdy pracownik otrzymał stosowną informację o przejęciu przez Spółkę (...), a następnie (...) I..

(dowód: informacje o przejściu pracowników na nowego pracodawcę z 26.07.2012 r. i 1.10.2012 r. w aktach rentowych, okoliczności znane z urzędu ustalone w sprawie VU 6322/14 -wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem w sprawie V U 6322/14 - zeznania P. Z. k. 27 odwrót, k. 28 w aktach sprawy V U 6322/14)

Organ rentowy w dniach 6 czerwca 2013 roku , 11 czerwca 2013 roku od 11 września 2013 roku do 13 września 2013 roku, 20 września 2013 roku i 24 września 2013 roku przeprowadził kontrole doraźne w toku których uznał, że w rozpoznawanej sprawie nie można przyjąć, że doszło do przejęcia pracowników (zainteresowanych w sprawie) na podstawie art. 23¹ k.p. i wydał zaskarżone decyzje.

(dowód: decyzje ZUS w aktach rentowych)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie skarżący nie negował, iż jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wobec zainteresowanych pracowników w spornym okresie od września do listopada 2012r. Nie mniej podniósł, iż wobec zawartych z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. umów, a mianowicie z dnia 1 sierpnia 2012 roku o przejściu pracowników oraz z dnia 1 września 2012 roku o świadczenie usług, doszło do przejścia części prowadzonego przez niego zakładu pracy w rozumieniu art. 23⁽¹⁾k.p. na rzecz Spółki (...), a następnie Spółki (...) (...) I. (...) B. + V. Polska, co powinno doprowadzić do solidarnej odpowiedzialności skarżącego i w/w Spółek za zobowiązania publicznoprawne.

Stanowisko skarżącego nie zasługuje na aprobatę przede wszystkim z takiego powodu, że w przypadku przejścia części zakładu pracy na innego pracodawcę, dotychczasowy i nowy pracodawca odpowiadają solidarnie wyłącznie za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przez przejściem części zakładu pracy (art. 23¹ § 2 k.p.). A contrario za zobowiązania powstałe po przejściu zakładu pracy odpowiada wyłącznie nowy pracodawca. Tymczasem przedmiotem sporu są zobowiązania składkowe powstałe po wejściu w życie umów z dnia 1 sierpnia i 1 września 2012 roku, z którymi skarżący wiąże skutek przejścia części zakładu pracy. A zatem jeżeli skarżący podnosi w odwołaniu, że na podstawie zawartych przez niego ze Spółką (...) umów doszło do przejścia części zakładu pracy, to powinien żądać zwolnienia go z odpowiedzialności za zaległości składkowe za okres od września do listopada 2012 roku.

Niezależnie od tego należy rozważyć, czy w przedmiotowej sprawie doszło w istocie – jak zarzuca skarżący – do przejścia części zakładu pracy na innego pracodawcę. Tylko bowiem ustalenie tej kwestii pozwoli ocenić, kto powinien być płatnikiem składek, a co za tym idzie prawidłowość wydanej decyzji.

W myśl art. 23¹ § 1 k.p., w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Przejście zakładu pracy lub jego części może być skutkiem różnorodnych zdarzeń prawnych, np. sprzedaży, zawarcia i rozwiązania umowy dzierżawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1994 roku I PRN 48/94, OSNP 1994/7/112, wyrok z dnia 17 maja 1995 roku, I PRN 9/95, OSNP 1995/20/248, wyrok z dnia 28 kwietnia 1997 roku, I PKN 122/97, OSNP 1998/5/150 oraz wyrok z dnia 26 lutego 2003 roku, I PK 67/02, OSNP 2004/14/240), przekształcenia zakładu w spółkę, rozwiązania umowy agencyjnej, odziedziczenia zakładu pracy wskutek śmierci pracodawcy. Przejęcie zakładu pracy lub jego części może także wynikać z woli ustawodawcy np. przez nałożenie na gminy obowiązku prowadzenia przygotowania przedszkolnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 maja 1994 roku, I PRN 19/94, OSNP 1994/4/64). Podstawą przejścia zakładu pracy mogą być też czynności cywilnoprawne lub publicznoprawne.

Podstawową przesłanką zastosowania art. 23¹ § 1 k.p. jest faktyczne przejście władztwa nad zakładem pracy przez nowy podmiot, który staje się pracodawcą. Jest to faktyczna możliwość wykorzystywania przedmiotów (praw) tworzących zakład pracy w ramach działalności związanej z zatrudnianiem pracowników. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę na faktyczny aspekt przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę, który określa się stwierdzeniem, że zakład bądź jego część, stanowiący zorganizowaną całość nastawioną na osiągnięcie celu technicznego, oddawany jest do dyspozycji innego pracodawcy, który uzyskuje realną możliwość zarządzania tym zakładem, to jest to jest korzystania z jego majątku i kierowania zespołem pracowniczym.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podejmowano próbę wykładni pojęcia „część zakładu pracy” użytego w treści powołanych przepisów. Między innymi w wyroku z dnia 20 listopada 1996 roku w sprawie I PKN 21/96, LEX nr 192324 wskazano, że poszczególne składniki mienia dotychczasowego pracodawcy staną się częścią zakładu pracy dopiero wówczas, gdy będą tworzyć zespół składników. Musi to być zatem pewna zorganizowana całość, na którą składają się określone elementy materialne i majątkowe, system organizacyjny i struktura zarządzania, które będą dawały możliwość dalszego wykonywania pracy przez zatrudnionych w niej pracowników. W tym znaczeniu Sąd

Najwyższy uznał za część zakładu pracy przejętą przez nowego pracodawcę hurtownię-magazyn nabiałowy wniesiony jako aport do nowoutworzonej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przez dotychczasowego pracodawcę - spółdzielnię mleczarską.

W wyroku z dnia 2 października 1996 r., I PRN 72/96 (OSNAPiUS 1997 nr 7, poz. 115) uznano, że częścią zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ § 1 k.p. są te składniki majątku pracodawcy, które ze względu na funkcjonalne powiązanie stanowią samoistną całość i które mogą być rzeczowym substratem samodzielnego zakładu pracy (placówką zatrudnienia). W tym znaczeniu częścią zakładu pracy był warsztat mechaniczny, funkcjonujący pierwotnie w ramach elektrociepłowni, którego część wyposażenia sprzedano, a jego pomieszczenia oddano w dzierżawę.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 1 lipca 1999 roku, I PKN 133/99, OSNAPiUS 2000/18/687 stwierdzono, że pojęcie placówki zatrudnienia (części zakładu pracy) należy relatywizować także do zadań wykonywanych przez daną grupę pracowników, a nie jedynie do elementów środowiska pracy o charakterze materialnym (majątku, pomieszczeń). Zatem przejście przez gminę zadań z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej stanowi przejście części zakładu pracy przez nowego pracodawcę (por. też wyrok z dnia 10 października 2003 roku, I PK 456/02, OSNP 2004/19/335). Z kolei, w wyroku z dnia 9 grudnia 2004 roku, I PK 103/04, OSNP 2005/15/ 220 Sąd Najwyższy przyjął, że przejściem części zakładu pracy przez nowego pracodawcę jest przekazanie przez szpital powiatowy firmie usługowej prowadzenia całodobowych usług utrzymania czystości, dezynfekcji w pomieszczeniach i obsługi terenów zewnętrznych w ramach ogrodu, a także wewnątrzzakładowego transportu, połączone z oddaniem w najem pomieszczeń biurowych, socjalnych, magazynowych, szatni oraz garażu, albowiem przedmiotowe zadania mają istotne znaczenie dla każdej placówki medycznej. Dlatego przekazanie podmiotowi zewnętrznemu istotnej części zadań dotychczasowego pracodawcy, bez których zakłady pracy (w znaczeniu przedmiotowym) prowadzone przez obydwie te podmioty nie mogłyby funkcjonować, powoduje skutek określony w art. 23¹ k.p., niezależnie od tego, czy dotychczas wykonujący te zadania pracownicy byli zatrudnieni w wyodrębnionej samodzielnej placówce zatrudnienia.

Z kolei w wyroku z dnia 13 kwietnia 2010 roku, I PK 210/09, OSNP 2011/19-20/249 Sąd Najwyższy wskazał, że w zakresie wykładni użytego w art. 23⁽¹⁾ k.p. pojęcia „część zakładu pracy” nie można pominąć ustawodawstwa i orzecznictwa europejskiego i odwołał się do prawa Unii Europejskiej, w szczególności do dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 roku w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów oraz jego wykładni przyjmowanej w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Sąd Najwyższy przywołał treść art. 1 ust. 1 lit. b tej dyrektywy i wskazał, że „przejście” następuje wtedy, kiedy przejmowana jest jednostka gospodarcza, która zachowuje swoją tożsamość, oznaczającą zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa czy pomocnicza. Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, że orzecznictwa ETS wynika generalny wniosek, że kryterium decydującym o uznaniu za rzeczywiste przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego części jest zachowanie tożsamości jednostki gospodarczej, która wynika przede wszystkim z rzeczywistego kontynuowania lub przejścia przez nowego pracodawcę tej samej działalności gospodarczej lub działalności podobnej. Na poparcie tej tezy przywołał szereg wyroków Trybunału i następnie wyraził pogląd, że aby jednak możliwe było zastosowanie powołanej dyrektywy, przejście części zakładu pracy powinno obejmować jednostkę gospodarczą zorganizowaną w sposób stały, której działalność nie ogranicza się do wykonania określonego zadania. Dla stwierdzenia, czy przesłanki przejścia jednostki gospodarczej zorganizowanej w sposób stały zostały spełnione, należy wziąć pod rozwagę wszystkie okoliczności faktyczne, które charakteryzują dane zachowanie, do których zalicza się w szczególności rodzaj przedsiębiorstwa lub zakładu, o który chodzi, przejście lub brak przejścia składników majątkowych takich jak budynki i ruchomości, wartość składników niematerialnych w chwili przejścia, przejście lub brak przejścia większości pracowników przez nowego pracodawcę, przejście lub brak przejścia klientów, a także stopień podobieństwa działalności prowadzonej przed i po przejściu oraz czas ewentualnego zawieszenia tej działalności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, że skarżący prowadzi przedsiębiorstwo budowlane (robót drogowo-mostowych). Przedsiębiorstwo to składa się z substratu materialnego w postaci majątku

ruchomego (maszyny drogowe, samochody ciężarowe) oraz nieruchomego (nieruchomości, na których prowadzona jest podstawowa działalność) oraz z substratu osobowego (pracowników). Podstawowymi zadaniami realizowanymi przez przedsiębiorstwo płatnika są usługi drogowe w zakresie budowy i utrzymania dróg. Płatnik realizuje te zadania w oparciu o zakład pracy w znaczeniu przedmiotowym, który ma tu priorytetowe znaczenie. Płatnik wykonuje bowiem usługi budowlane w oparciu o własne zaplecze osobowe jak i materiałowe, mało tego produkuje niezbędne mu w tym zakresie materiały, tj. masę bitumiczną. Bez zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym przedsiębiorstwo drogowe prowadzone przez płatnika nie jest w stanie funkcjonować. Tylko natomiast w przypadku jednostki, która opiera się na pracownikach, przejście zakładu lub jego części może nastąpić bez przenoszenia majątku. Przykładowo dotyczyć to może takich jednostek, których przedmiotem działalności jest sprzątanie, dozór. Inaczej natomiast jest w sytuacji, gdy funkcjonowanie podmiotu opiera się na składnikach materialnych, jak w niniejszej sprawie. Wówczas nawet przejęcie zadań nie jest wystarczające dla transferu. Obowiązek przejęcia składników majątkowych, które pozwalają normalnie prowadzić (kontynuować) działalność gospodarczą jest w takim wypadku konieczne i znajduje akceptację również w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości na tle poprzednio obowiązującej dyrektywy 77/187/EWG dotyczącej przejścia zakładu pracy. (por. wyrok z 25 stycznia 2001 r. C-172/99, (...) v. PekkaLiskojärvi i P. J.; wyrok TS z 20 listopada 2003 r. C-340/01, C. A. iinni v. S. M. Catering GesellschaftmbH).

Umowa, którą zawarł skarżący ze Spółką (...) dotyczyła tylko przejęcia pracowników płatnika przez Spółkę (...). Spółka (...) nie objęła jakiegokolwiek części zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym skarżącego (nie przejęła majątku ani nieruchomego, ani ruchomego). Co więcej nie przejęła także jego zadań, ani kontrahentów. Dotychczasowe zadania nadal bowiem były realizowane przez Spółkę (...), a nie Spółkę (...), czy Spółkę (...). To Spółka (...) po zawarciu umów ze Spółką (...) nadal wykonywała usługi budowlane w ramach realizacji już zawartych kontraktów, a także podpisywała nowe umowy z nowymi kontrahentami. Dodatkowo należy podnieść, że ci sami pracownicy „przejęci” na podstawie umowy z dnia 1 sierpnia 2012 roku, zostali z dniem 1 września 2012 roku na mocy kolejnej umowy o świadczenie usług oddelegowani przez Spółkę (...), a następnie Spółkę (...) (...) I. (...)B.+V. Polska poprzednie miejsce pracy tj. do Spółki (...).

Zawarta w dniu 1 sierpnia 2012 roku umowa – porozumienie pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. a (...) Spółką z o.o. z siedzibą we W., następnie przejętą przez (...) I. (...)B.+ (...) Spółkę z o.o. nie doprowadziła do faktycznego przejęcia części zakładu pracy w rozumieniu art. 23⁽¹⁾ k.p. Na podstawie tej umowy doszło bowiem tylko do transferu części pracowników skarżącego (za wyjątkiem pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowców), co wobec nie przejęcia przez Spółkę (...), a następnie Spółkę (...) substratu materialnego prowadzonego przez skarżącego zakładu pracy oraz nie przejęcia jego zadań i kontrahentów, nie odpowiada definicji przejścia części zakładu pracy z art. 23⁽¹⁾ k.p. Transfer jedynie pracowników nie realizuje bowiem znamion przejścia zakładu pracy w rozumieniu 23⁽¹⁾ k.p.

Choć pracownicy otrzymali informacje, iż od 1 września 2012 roku ich pracodawcą jest (...) Spółka z o.o., a następnie Spółka (...), to żadna z tych spółek nie decydowała o sposobie i warunkach świadczenia pracy przez pracowników. Świadczyli oni nadal pracę na tych samych stanowiskach, w tym samym miejscu. I nie zmienia tego okoliczność, że Prezes Zarządu – Dyrektor wnioskodawcy P. G., otrzymał pełnomocnictwa z firm przejmujących do kierowania przejętymi pracownikami.

Jedyną zmianą, jaka zaszła w stosunku do pracowników po dniu 1 września 2012 roku był fakt wypłacenia pracownikom wynagrodzenia przez nowy podmiot. Nie mniej wynagrodzenie to było wypłacane faktycznie z pieniędzy przekazanych na ten cel przez wnioskodawcę. tj. Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z o.o. w R.. Tym samym rola firmy przejmującej pracowników sprowadzała się jedynie do wypłacenia im wynagrodzenia, które wcześniej na podstawie zestawienia oraz wystawionej faktury otrzymała od usługobiorcy – dotychczasowego płatnika. Wszystkie inne warunki ich pracy i płacy pozostały takie same, jak przed datą 1 września 2012 roku. Podkreślenia wymaga okoliczność, że wszyscy zainteresowani w sprawie pracownicy nadal pracowali według tych samych zasad, pod faktycznym kierownictwem i nadzorem dotychczasowego płatnika składek, czyli Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w R.. Wszelkie bieżące decyzje związane z procesem pracy podejmowało nadal wobec zainteresowanych Przedsiębiorstwo (...). To

ono nadzorowało prace wszystkich pracowników. To również do tego Przedsiębiorstwa zainteresowani pracownicy występowali w swoich indywidualnych sprawach pracowniczych. Do tego przedsiębiorstwa składali wnioski urlopowe, informowali o nieobecności w pracy i ją usprawiedliwiali. Nie zmienili się również ich przełożeni.

Reasumując, głównym celem współpracy pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) Spółka z o.o. a (...) Spółką z o.o. i następnie (...) I. (...) B.+ (...) Spółka z o.o., było obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Co istotne, treść postanowień § 5 wymienionej umowy, w zestawieniu z zeznaniami Prezesa Przedsiębiorstwa (...), złożonymi w sprawie VU 6322/14, jednoznacznie wskazuje, że Spółka (...) nie miała osiągać żadnego zysku z tytułu zawartej umowy, gdyż za wykonaną usługę pobierała równowartość wynagrodzeń netto pracowników powiększonych o 60% należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zaliczki na podatek dochodowy. W efekcie zawartych umów doszło do sytuacji, w której Spółka z o.o. (...) i Spółka (...) I. (...)B.+V. Polska z o.o. na podstawie przekazanych przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z o.o. kwot płaćła pracownikom wynagrodzenie netto, nie odprowadzając za pracowników należności publicznoprawnych.

Wobec zatem tego, że zawarta umowa z dnia 1 sierpnia 2012 roku nie realizowała – pomimo nazwy – ustawowych znamion definicji przejścia części zakładu pracy, nie rodzi ona żadnych skutków prawnych. Umowa ta bowiem zmierzała do obejścia ustawy, tj. art. 23¹ k.p. i jako taka jest nieważna na podstawie art. 58 k.c. Nie doszło zatem na jej podstawie – jak trafnie ustalił ZUS – do przejścia pracowników Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. Wola stron w styku z instytucją przejścia zakładu pracy (art. 23¹ k.p.) i podlegania ubezpieczeniu społecznemu nie może korygować bezwzględnie w tym zakresie obowiązujących przepisów prawa. Przypisany skutek nieważności oznacza, że nie doszło do zmiany pracodawcy, a tym samym płatnika składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Tożsame stanowisko w analogicznej sprawie zajął Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 20 maja 2014 roku w sprawie III AUa 146/14, LEX nr 1480371 oraz Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt I UK 28/15, Legalis nr 1460351).

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1442 ze zm.) płatnikiem składek jest jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi (art. 4 pkt 2a). Płatnikiem składek w stosunku do pracownika jest jego pracodawca, a tym jak wynika z poczynionych ustaleń dla zainteresowanych była cały czas Spółka z o.o. Przedsiębiorstwo (...) w R.. Tym samym uznać należało, że to ta Spółka jest zobowiązana do uiszczenia składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zainteresowanych: R. Z., T. Z., P. Ś., M. S., P. S. oraz A. K. w okresie od 1 września 2012 roku do 30 listopada 2012 roku oraz zainteresowanego J. L. w okresie od 1 września 2012 roku do 29 października 2012 roku.

W myśl zaś art. 85 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2008r., Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.), art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 674 ze zm.) oraz art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (tekst jedn. Dz. U. z 2014r, poz. 272), to pracodawca jest obowiązany opłacać odpowiednio składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, obowiązkowe składki na Fundusz Pracy oraz składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał odwołanie za uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Ponieważ odwołania okazały się nieuzasadnione na skarżącym płatniku składek spoczywał obowiązek zwrotu zainteresowanym J. L. oraz Syndykowi Masy Upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej uzasadnionych kosztów procesu, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym. Ponieważ w toku procesu, ani strony, ani też zainteresowani nie wskazali wartości przedmiotu sporu, Sąd

na podstawie przepisów § 11 ust. 2 w zw. § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 sierpnia 2015 r., przyjął za podstawę rozstrzygnięcia stawkę wynoszącą 60 zł w każdej z połączonych spraw.